

Ændringsforslag i denne Retning. Derimod mener Udvalget, at Udgangen til Paaanke til et Udvalg ikke bør være indskrænket til Spørgsmaal om Understøttelernes Størrelse, men at denne Udgang maa kunne udstrækkes ogsaa til de Spørgsmaal, som ved Forslagets §§ 3, 23 og 24 ere udelukkede derfra, jfr. ogsaa § 5 i Forslag til Lov om anerkjendte Sygekasser, saaledes som dette er vedtaget af Landstinget. Man har endvidere ikke kunnet finde den Maade, hvorpaa Forslaget har sammensat den Kommission, til hvilken Spørgsmaalenes Afgjørelse indantes, for fuldt ud svarende til Formaalet. I Modsætning dertil har man foreslaaet en Sammensætning, der til en vis Grad holder Mellembveien mellem Udvalgets Forslag i Fjor, og hvad der nu i Regeringsforslaget findes fastsat, og hvorved det opnaaes, at der baade er et faa betydelig fast Element i disse Udvalg, at Afgjørelsernes Ensartethed saavidt muligt betrygges, og paa den anden Side, at de Arbeidere, der skulle indtræde i Udvalget, dog vælges for hvert Tilfælde af den, der gjør Krav paa Understøttelsen, Noget, hvorpaa der for det Formaalets Skyld, der tilstræbes, bør lægges Vægt. De nærmere Regler herom, som Udvalget foreslaar, findes i det under Nr. 11 stillede Ændringsforslag til § 8. Til den der trufne Ordning henholde sig de Forslag, der stilles under Nr. 12, 23 og 24, kun med de Forandringer, som Forholdenes Forskjellighed i hvert Tilfælde paahvder.

Der staar tilbage for Udvalget at omtale den nye, principielt vigtige Ændring, som det foreslaar ved Lovforslagets § 1, og som gaar ud paa at inddrage de økonomisk lavtstillede Personer, som arbejde for egen Regning i de Virksomheder, Forslaget omfatter, under den lovhjemlede Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet. At disse Virksomheder bør være alle de, som Lovforslaget omfatter, er allerede berørt, og det skal kun tilføies, at ogsaa medundertegnede Schlegel, naar § 1 ændres paa den omtalte Maade, ikke længere tror

at burde fastholde, at Lovforslaget indskrænkes til industrielle Arbeidere, med Udelukkelse ikke blot af Søfart og Fiskeri, men ogsaa af Landbrug.

Det er jævnlig under de Forhandlinger, hvortil det foreliggende Lovforslag har givet Anledning, blevet fremhævet som en stødende og unaturlig Følge af det, at den under smaa Naar siddende Erhvervsdrivende, der i den for egen Regning drevne Virksomhed udfører et Arbeide, aldeles svarende til en Medhjælper, maatte bidrage til at skaffe den eller de Medhjælpere, han eller Andre maatte bruge, Hjælp i Ulykkestilfælde, medens han selv ikke opnaaede eller kunde opnaa en lignende Sikkring, skjøndt baade Bestaffenheden af det Arbeide, han udfører, og hans økonomiske Forhold overhovedet maa siges at stille ham i Klasse med Medhjælperen.

Et Mindretal af det i forrige Samling nedsatte Udvalg foreslog Ændringer, der gik ud paa at udslette denne Forskjel mellem Arbeidere hos Andre og dem, der arbejde for egen Regning, i en af de Virksomheder, Loven omfatter, nemlig i Landbruget (o: de i Lovforslagets § 2 Nr. 1 omhandlede Virksomheder). Udvalgets Flertal mente derimod, at den omhandlede Forskjel mellem dem, der arbejde for Andre, og dem, der arbejde for egen Regning, var en nødvendig Følge af Lovens Princip, og sluttede sig derfor ikke til hint Forslag, der ogsaa vedblivende vilde have ladet Forskjellen bestaa i de industrielle Virksomheder, samt i Søfart og Fiskeri, forsaavidt disse sidste medtoges under Loven.

Ligeoverfor de smaa Erhvervsdrivende for egen Regning mente derfor Flertallet, at der ikke kunde gaas videre end til at aabne dem, ligesom andre Smaaataarsfolk, den Udgang til frivillig Sikkring i den ved Loven oprettede Statsanstalt, som hjemledes ved den af hele Udvalget foreslaaede nye § 4.

Ved den Drøftelse af Lovforslaget, som Udvalget i Nar har foretaget, er ogsaa dette Spørgsmaal paany blevet overveiet, og Ud-